

[Bjørn Elmquist]

ministeren har kastet sig ud i nogle forsøg med et idrætsgymnasium, som man nu kalder et eliteidrætsgymnasium, i Gentofte. Vi kan ikke se, der er noget galt i, at man sætter forsøg i værk på den måde, og det med frimærket synes vi ærlig talt virker noget latterligt; det er helt ude af proportioner, hvis VS kan få det galt i halsen.

Men så til Koldingsagen, den sag, som fører til, at også socialdemokratiets ordfører mener, at indenrigsministeren nu begynder at blande sig i idrætspolitik. Som jeg har set indenrigsministerens svar, er det simpelt hen givet, fordi man har stillet spørgsmål – så vidt jeg har forstået af venstresocialisterne i Kolding – om betydningen af kommunalfuldmagtens anvendelse og afgrænsning i praksis. Jeg fristes næsten til at sige, at den debat, vi fører her i dag, måske skulle føres i Kolding kommunalbestyrelse, men o.k., vi skal jo også her vise, hvilke principper vi har.

Lad mig sige det ganske klart: jeg synes, indenrigsministeren i sit svar til venstresocialisterne i Kolding griber sagen an på den helt rigtige måde; det er ikke en konkret bedømmelse af den sag, der foreligger, det er forsøg – og jeg synes, det er et meget vellykket forsøg – på at afstikke nogle generelle kriterier, nogle generelle retningslinjer for, hvordan man skal forholde sig i andre kommunalbestyrelser og tilsynsråd landet over, når disse spørgsmål dukker op.

Der er 3 kriterier i skrivelserne, og jeg skal ikke stå og læse dem op, men det kriterium, som har skabt en vis debat, og som jeg forstår at især venstresocialisternes bekymring grunder sig på, er spørgsmålet om, hvorvidt man kan give tilskud til professionel fodbold ved hjælp af skatteydermidler. Jeg synes, at der i det kriterium, indenrigsministeren skitserer, er en vandtæt opdeling mellem den professionelle del og amatørparten af den klub, som får pengene.

Hvis der er en vandtæt opdeling, hvis der som f.eks. på boksningsområdet er tale om en professionel boksepromotor, der holder professionelle boksestævner med det ene for øje, at bokseren skal tjene penge og promotoren skal have en større indtjening, så må der efter dette kriterium ikke være mulighed for at give momsrefusion, og det er et princip, som jeg helt kan tilslutte mig.

Er der derimod tale om som her, og som jeg kan fornemme der i hvert fald er det i mange fodboldklubber landet over, at det er meget svært at drage en grænse mellem en prof-afdeling, endog et anpartsselskab, og de øvrige aktiviteter i klubben, af amatørermæssig karakter – en ungdomsafdeling, et fælles klubanlæg, fælles træningsfaciliteter, ja måske sågar de samme bolde, man går og sparker til, og de samme net, man går og sparker bolden ind i, hvis det nu er fodboldklubber, vi taler om – ja, så synes jeg netop, at det tredje kriterium, som indenrigsministeren har opstillet, må føre til, at vi ikke kan få hjertekvababbelse over, at der er ydet momsrefusionsbidrag i et sådant tilfælde. Det må så være læren for de øvrige kommuner og tilsynsrådene rundt omkring, at dette er et kriterium, som man bør lægge til grund, og det er i hvert fald et kriterium, som vi i venstre kan give vor fulde tilslutning, selv om vi, som jeg sagde i mine indledende bemærkninger, mener, at de offentlige tilskud i princippet bør gå til amatøridrætten, til den brede, folkelige idræt i Danmark.

Lad mig slutte med et spørgsmål til kulturministeren, for at vi dog kan få et indhold derudover af denne debat: må jeg gå ud fra, at kulturministeren ligesom sin forgænger vil påtage sig det ind imellem byrdefulde hverv at være ikke idrætsminister, men idrættens minister, den, der koordinerer, den, der går i byen, den, der klarer tingene? Det fik vi jo ud af debatten i foråret, og jeg ville være glad, om kulturministeren ville bekræfte det.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det kan jeg roligt bekræfte over for hr. Bjørn Elmquist, for jeg er såmænd allerede i fuld gang. Hr. Jimmy Stahr nævnte tidligere nogle udvalg, man skulle være medlem af som folketingsmedlem for at have bredden med i idrætten. Jeg kan sige, at der ikke er én af de pågældende ministre, jeg ikke har haft samtaler og adskillige møder, kontakter og brevvekslinger med. Om det hele lykkes på én gang, er jeg ikke sikker på, men forsøget bliver i hvert fald gjort jævnlige.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):